

Nr 194.

Af herr **Johansson** i Jönköping m. fl., om *afsättande till arbetar-försäkringsfonden af ett belopp af 1,250,000 kronor m. m.*

I årets statsverksproposition har Kungl. Maj:t under sjunde hufvudtiteln, punkt 45, föreslagit Riksdagen, att å extra stat för år 1912 anvisa ett belopp af 1,250,000 kronor, motsvarande beloppet af den för nämnda år beräknade inkomsten under titel: »Bevillning af fast egendom samt af inkomst», att efter viss angifven grund fördelas mellan landsting och städer, som icke deltaga i landsting.

En motsvarande utgiftspost förekom första gången nästlidet år i det för Riksdagen då framlagda förslaget till riksstat för 1911. Undertecknad Robert Johansson tillät sig då att i en motion, nr 140, i Andra kammaren, hemställa om afslag å Kungl. Maj:ts proposition i denna del, och yrkades i motionen i stället att ifrågavarande medel måtte reserveras för beredande af tillgångar till kostnaderna för en blifvande ålderdomspensionering. Som motiv för detta yrkande anfördes hufvudsakligen, att det omförmälda beloppets fördelning mellan landsting och de städer, som ej deltaga i landsting, skulle för dessa medföra en opåräknad inkomst, som de utan kännbar olägenhet kunde afvara. Om medlen i fråga däremot ansloges till ålderdomspensioneringen, skulle denna viktiga frågas lösning därigenom kraftigt främjas, och rikets primärkommuner, hvilka enligt finansministerns mening närmast borde komma i fråga att erhålla medlen, skulle indirekt genom minskad fattigvårdstunga komma i åtnjutande af åtminstone en del af beloppet.

I motionen framlades förslagsvis ett program, efter hvilket en begynnande ålderdomspensionering enligt motionärens mening lämpligen kunde anordnas. Måhända blef denna omständighet en orsak till motionens fall. Det låter ju tänka sig, att statsutskottet icke genom att tillstyrka motionärens förslag ville ge sitt gillande åt nämnda program, i fråga om hvilket, såsom ock af motionären framhölls, en närmare utredning naturligtvis påkallades.

Grundtanken i motionärens förslag, eller att omförmälda bevillningsmedel, i stället för att fördelas mellan landstingen och vissa städer, hellre

borde reserveras för en blifvande ålderdomspensionering, anse undertecknade emellertid så beaktansvärd, att den ingalunda bör uppgifvas. Det torde för närvarande knappast finnas någon fråga, som bland befolkningens breda lager i vårt land omfattas med större intresse, och hvars lösning är mera efterlängtd än frågan om ålderdomspensioneringen. Många enskilda, i små omständigheter, hoppas genom ålderdomspensioneringen bli räddade från faran att i ålderns dagar falla fattigvården till last. De skattdragande vänta lindring och utjämning i de för närvarande tungt och ojämnt tryckande fattigvårdsutgifterna. Och fosterlandsvännen slutligen håller före, att ordnandet af ålderdomspensioneringsfrågan innebär ett af de allra mest praktiska och verksamma medlen att försona landets kroppsarbetande befolkning med dess relativt torftiga lefnadsvillkor och såmedelst motarbeta socialt missnöje och emigration.

Alla äro vi också öfvertygade om att ålderdomspensioneringsfrågan i en icke särdeles aflägsen framtid måste lösas. Tillika äro vi medvetna om att dess lösning kommer att kräva stora utgifter. Under sådana förhållanden borde intet lämpligt tillfälle försummas, hvarigenom medel på förhand kunna beredas för dessa utgifter. Att anvisa ifrågavarande 1,250,000 kronor till kostnaderna för en blifvande ålderdomspensionering i stället för att fördela dem mellan landstingen och vissa städer torde oemotsägligen vara en från här påpekade synpunkter särdeles ändamålsenlig åtgärd.

I stället för att, såsom förra året skedde, framlägga ens förslagsvis något program för medlens användning, hemställa vi nu blott, att beloppet i fråga öfverföres till arbetareförsäkringsfonden, hvars tillgångar tvifvelsutan i sinom tid komma att på ett eller annat sätt tagas i anspråk för ålderdomsförsäkringen. För afsättning till nämnda fond upptages i Kungl. Maj:ts förslag till riksstat för 1912 ett belopp af 2,525,000 kronor. Detta belopp skulle alltså enligt vårt förslag höjas till 3,775,000 kronor.

På grund af det anförda tillåta vi oss alltså hemställa,

att Riksdagen, med afslag å Kungl. Maj:ts förslag om att ett belopp af 1,250,000 kronor af statskassans medel skall för år 1912 anvisas till fördelning mellan landsting och städer, som icke deltaga i landsting, ville besluta, att nämnda belopp i stället skall öfverföras till arbetareförsäkringsfonden.

Stockholm den 27 januari 1911.

Robert Johansson. J. A. Jonsson. Aug. Larsson. Ulrik Leander.
Edvard Johansson. Bernhard Nilsson.